

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

26 אפריל 2026

ת"א 62658-11-24

לפני: השופט הבכיר יעקב שפסר

התובעים:
1. אחים ואחיות לנשק - למען הדמוקרטיה
2. א.ש.
שניהם ע"י ב"כ עוה"ד עמית מור ויותם שמיר

נגד

הנתבעת:
מורן לויאן
ע"י ב"כ עוה"ד מרי אביב

פסק דין

1
2
3
4 תובענה שהגישו עמותת אחים ואחיות לנשק - למען הדמוקרטיה (להלן: "התובעת") וא.ש. (להלן:
5 "התובע") (להלן ביחד: "התובעים"), כנגד גב' מורן לויאן (להלן: "הנתבעת"), להורות לנתבעת
6 להסיר פרסומים שפירסמה כנגד התובעים, ולחייב אותה לשלם לתובעים פיצוי כספי בהתאם
7 להוראות חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 (להלן: "חוק לשון הרע") וחוק הגנת הפרטיות,
8 התשמ"א-1981 (להלן: "חוק הגנת הפרטיות").

הרקע לתובענה

9
10
11 1. התובעת היא עמותה רשומה, העוסקת בקידום התנדבות של אזרחים לטובת החברה
12 הישראלית בדרך של שירות אזרחי וצבאי. התובעת הוקמה על ידי אנשי מילואים וקרוביהם,
13 תחילה כארגון "אחים לנשק", שמטרתו למחות כנגד החלטות הממשלה בקשר עם הרפורמה
14 המשפטית שהיא מקדמת. בחודש ינואר 2024 הוסדר רישומה של העמותה.
15 2. התובע היו מייסדי העמותה, קצין בצה"ל, אחראי גיבושים וחונך מג"דים ביחידה מובחרת.
16 3. הנתבעת מנהלת עמוד פעיל ברשת החברתית X ("טוויטר"), שנכון למועד הגשת התביעה
17 מונה מאות עוקבים, במסגרתו היא מעלה פרסומים, בין היתר, בעלי תוכן פוליטי.
18 4. בחודש ספטמבר 2024 העלתה הנתבעת בעמוד הטוויטר שלה פרסומים כנגד התובעים,
19 במסגרתם יחסה להם, בין היתר, מעשים של ריגול ובגידה במדינה.
20 5. הפרסומים פורסמו על רקע פרשה ביטחונית, עליה הוטל צו איסור פרסום חלקי, במסגרתה
21 הוגש כתב אישום נגד אסף שמואלביץ' (להלן: "הנאשם") בו יוחסו לו עבירות ריגול, מסירת
22 ידיעה כוזבת לאויב, כניסה למקום צבאי וקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, עקב

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

26 אפריל 2026

ת"א 62658-11-24

- 1 כניסותיו של הנ"ל לבסיסי צה"ל בבוקר 7.10.23 ובימים שלאחריו, תוך שימוש במצגי שווא,
2 כשבמהלכן נחשף ואסף מידע סודי (תפ"ח 41971-11-23) (להלן: "ההליך הפלילי").
3 לאחרונה, ביום 11.3.26, זוכה הנאשם מהאישומים כנגדו, תוך שנקבע כי הוא אינו בר עונשין
4 מחמת סייג לאחריות פלילית של אי שפיות הדעת.
5 6. לאחר שהובא לידיעת התובעים כי הנתבעת פרסמה את הפרסומים, שיגרו לה ביום
6 29.10.24 מכתב התראה, שבו דרשו ממנה להסיר את הפרסומים בטענה כי מדובר
7 בפרסומים שקריים ומסיתים.
8 7. מכתב ההתראה לא זכה לכל התייחסות מצד הנתבעת. לפיכך, הגישו התובעים את התובענה
9 שלפני, בה עותרים הם למתן צו המורה לנתבעת להסיר באופן מיידי את הפרסומים ולחייבה
10 בתשלום פיצויים בהתאם להוראות חוק לשון הרע וחוק הגנת הפרטיות.
11 8. במסגרת תביעתם לפיצויים עותרים התובעים לפיצוי ללא הוכחת נזק, לפי סעיפים 7א(ב) ו-
12 7א(ג) לחוק לשון הרע בסך של 1,400,000 ₪ (140,000X10), לכל אחד מהם ובנוסף,
13 פיצוי ללא הוכחת נזק עבור התובע בסך כולל של 800,000 ₪ בהתאם לסעיף 29א(ב)(2)
14 לחוק הגנת הפרטיות בגין הפרסומים, ובסך הכל 3,600,000 ₪, שהועמד לצרכי אגרה על
15 סך של 2,600,000 ₪.
16 9. ביום 26.5.25 התקיים דיון קדם משפט. בפתחו של הדיון הודיעה ב"כ הנתבעת כי לדברי
17 הנתבעת, נמחקו הפרסומים על ידה. משנטען על ידי ב"כ התובעים כי אין כך מצב הדברים
18 בפועל, ניתן צו למחיקת הפרסומים, בהסכמת הנתבעת. למרות זאת, הפרסומים, לטענת
19 התובעים, טרם נמחקו.
20 10. ביום 17.9.25 התקיים דיון הוכחות ובו נשמעו עדויות הצדדים והגשת ראיותיהם. בפתח
21 הדיון ביקש ב"כ התובעים כי הדיון בתיק יתקיים בדלתיים סגורות לנכח צו איסור פרסום
22 חלקי הנוגע להליך הפלילי. בהחלטתי מאותו היום נעתרתי לבקשה, תוך שציינתי כי הבקשה
23 תשוב ותבחן בסיום ההליך.
24 11. לאחר שהתובעים עדכנו כי הנאשם זוכה מהאישומים כנגדו בהליך הפלילי, ניתנה לנתבעת
25 אפשרות להשלים סיכומיה והיא עשתה כן.
26 12. כמו כן, בהחלטה מיום 17.4.26 הזמנתי את הצדדים להגיש את עמדתם ומבוקשם בנוגע
27 לפרסום פסק הדין לאור הכרעת הדין בעניינם של הנאשם. התובעים הודיעו כי אינם מתנגדים
28 לפרסום פסק הדין, בכפוף לכך שלא יפורסמו פרטיו האישיים של התובע, שנתרו תחת צו
29 איסור פרסום בהליך הפלילי. גם הנתבעת הודיעה על הסכמתה לפרסום פסק הדין. לפיכך
30 יפורסם פסק הדין, ללא פרטיו האישיים של התובע, ששמו יופיע בפסק הדין בראשי תיבות -
31 א.ש. וללא ציון דרגתו, הגם שבפרסומים נושא התביעה צוינו שמו המלא ודרגתו.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

26 אפריל 2026

ת"א 62658-11-24

13. טרם שאתייחס לטענות הצדדים, אסקור בקצרה, את פירוט הפרסומים נושא התביעה.

הפרסומים נושא התביעה (להלן: "הפרסומים")

14. ביום 11.9.24 פרסמה הנתבעת, בליווי תמונה של התובע לבוש בחולצה הנושאת את לוגו התובעת וציון פרטיו האישיים (מוצג 1):

6 "יקירי זה רק שמאל קיצוני נכון שהיו אנשים טובים שלא הבינו את הטירוף בהתחלה והיום תאמין לי שיש תמיכה רחבה לרפורמה.
7
8 ודרך אגב אחים לנשק תבדוק את הקשר בין הבחור כאן לבין הבחור מפרשת הריגול
9 ותבין מזה אחים לנשק".

11. ביום 13.9.24 (מוצג 2) פרסמה הנתבעת פרסום נוסף בו קשרה בין התובעים לבין אותה פרשת ריגול, תוך פרסום תמונתו של התובע וכתבה:

14 "מי האפס שעזר לאסף שמואליץ המרגל, להיכנס לקודש הקודשים של צהל ב7.10
15 הנשיא הבזוי שלנו ייתן להם פרס לא ייאמן".

16. ביום 13.9.24 (מוצג 3) פרסמה הנתבעת פרסום נוסף בו צירפה תמונה של התובע לובש חולצה עם לוגו של התובעת וכתבה:

20 "אתה הנשיא הכי נאלח שהיה לנו כאן. מי שמביא פרס לבוגדים והרוצחים אחים לנשק
21 לא הנשיא שלי.

22 תבדוק טוב את נושא המרגל ומה הקשר של ** (הדרגה שמופיעה במקור אסורה בפרסום
23 והיא תסומן בפסק הדין בסימון ** - י.ש) שהכניס אותנו לכל המקומות האלו.
24 ולא נשכח את האנשים שישבו באולפנים וקראו לסרבנות".

17. ביום 14.9.24 (מוצג 4) פרסמה הנתבעת פרסום בו כתבה:

28 "ולחשוב שיכלו להכניס יחידות קומנדו ולהביא את כפיר ואריאל ביבס ועוד לא מעט
29 חטופים, כבר באותו יום ובגלל המרגל אסף שמואליץ וה** א.ש. מהארגון המתועב
30 "אחים לנשק" שהכניס אותנו לקודש הקודשים ופשוט לא נותנים לציבור לדעת איפה זה
31 נתפס?????"

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

26 אפריל 2026

ת"א 62658-11-24

18. ביום 15.9.24 (מוצג 5) המשיכה הנתבעת ופרסמה:

2
3 "אם אחים לנשק לא היו צרשתים (הכוונה למשרתים - י.ש) את האוייב ומעודדים סרבנות
4 לא היו לנו כל כך הרבה נרצחים.
5 ואחרי כל זה אולי גם היה אפשר להציל את כפיר ואריאל כבר באותו יום על ידי הקומנדו
6 זה לא קרה בגלל שא.ש. מ"אחים לנשק" עזר וסייע למרגל להיכנס לקודש הקודשים
7 באותו 7.10 והיו צריכים לבטל את התוכנית."
8

9 19. באותו יום (15.9.24) (מוצג 6) פרסמה הנתבעת:

10
11 "נורא ואיום. רק שיש עוד איש שעשה מעשה חמור, בזה שהכניס את המרגל אסף
12 שמואלביץ לקודש הקודשים ב7.10 וקוראים לו א.ש. מארגון אחים לנשק. נשמח לכתבה
13 מעמיקה בנושא."
14

15 20. ביום 16.9.24 (מוצג 7) פרסמה הנתבעת פרסום נוסף, תוך צירוף תמונתו של התובע לבוש
16 בחולצה עם לוגו של התובעת בו כתבה:

17
18 "אנחנו יותר מסוקרנים מהקשר בין ה** א.ש. מראשי האחים לנשק ולבין אסף שמואלביץ
19 המרגל המדובר."
20

21 21. ביום 17.9.24 (מוצג 8) המשיכה הנתבעת לייחס לתובע קשר עם הנאשם, ובפרסום אליו
22 צירפה את תמונתו של התובע לבוש בחולצה עם לוגו של התובעת, לצד תמונה של הנאשם
23 כתבה:

24
25 "אין מה לפחד, זכות הציבור לדעת!
26 א.ש. מראשי אחים לנשק הוא ה** שהכניס את המרגל אסף שמואלביץ לקודש הקודשים
27 של פיקוד דרום עם ת.ז בלבד
28 לא ברור מה האינטרס שא.ש. יכניס את המרגל נשמח לשמוע תגובה ממנו ומראשי אחים
29 לנשק המתועבים."
30

31 22. ביום למחרת, 18.9.24 (מוצג 9) חזרה הנתבעת על הפרסום שפורסם יום קודם לכן.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

26 אפריל 2026

ת"א 62658-11-24

1

2 23. כחודש לאחר מכן, ביום 21.10.24 (מוצג 10) פרסמה הנתבעת פרסום נוסף, תוך צירוף
3 תמונתו של התובע לצד תמונה של הנאשם:

4

5 "א.ש. היה יקיר האולפנים, ממובילי אחים לנשק תופעה משונה מאוד שהוא פתאום נעלם
6 מהרדרר..."

7

8 24. הנה כי כן, המדובר בעשרה פרסומים, מרביתם פרסמו ברצף של ימים בודדים, בהם ייחסה
9 הנתבעת לתובעים, ובמיוחד לתובע, קשר לאותה פרשיית ריגול.

10

11

טענות הצדדים

12

13

טענות התובעים

14

תמצית טענות התובעים היא כדלקמן:

15

25. הנתבעת ניהלה כנגד התובעים במשך שבועות מסע דיבתי ושקרי של הסתה והשפלה,
16 במסגרתו הגתה והדהדה תיאורית קשר נבזית ומופרכת, לפיה הפעילו כביכול התובעים
17 מרגל בשורות הצבא, בגדו במדינה, וביצעו עבירות בטחוניות - פליליות חמורות ביותר.

18

26. הפרסומים מהווים לשון הרע, בהתאם להוראות חוק לשון הרע וההלכות שנפסקו בעניינם.

19

27. הראיות והעדויות הוכיחו כי לנתבעת לא עומדת כל הגנה למעשיה. בתוך כך, לא הוכח על

20

ידי הנתבעת כי חלה בעניינה ההגנה הקבועה בסעיף 14 לחוק לשון הרע בדבר "אמת

21

בפרסום", המבוססת על יסודות שקריים ומומצאים. כמו כן, לא חלה בעניינה הגנת "תום

22

הלב" הקבועה בסעיף 15 לחוק לשון הרע, מאחר שהוכח כי הפרסומים נעשו שלא בתום לב,

23

בכוונה מובהקת לפגוע בתובעים, ואינם בגדר הבעת דעה, לאור אופן ניסוחם וקביעת עובדות,

24

שהנתבעת הודתה שלא בדקה אותן.

25

28. אין המדובר ב"עניין ציבורי". התובע מעולם לא נחשד במסגרת פרשיית הריגול, לא נחקר

26

ולא הואשם בדבר. כל אזכור בכתב האישום הוא טכני בלבד והנתבעת כלל לא הוזכרה בו.

27

לנתבעת אין עניין ב"עניין הציבורי" שמעוררת הפרשה, אלא היא מצאה בה כלי לניגוח

28

התובעים, שכל חטאם הוא שהם חושבים אחרת ממנה.

29

29. הנתבעת הפרה את הוראות חוק הגנת הפרטיות ופגעה קשות ובמכוון בפרטיותו של התובע,

30

לאור פרסום תמונתו ברבים שוב ושוב והצמדתה כ"רקע" לפחפיל שלה, יחד עם "הדבקתה"

31

לפרסומים שפרסמה. בעקבות פרסומים אלו, קיבל התובע אימים על חייו ומאז הוא חושש

32

לבטחון ולבטחון משפחתו.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

26 אפריל 2026

ת"א 62658-11-24

1 30. יש לפסוק לתובעים פיצויים גבוהים נוכח חומרת הפגיעה, לאור פעולת הנתבעת בזדון
2 ובחוסר תום לב, מבלי שנקטה באמצעים כלשהם לבדיקת אמיתות הדברים שפרסמה ולנוכח
3 ידיעתה שמדובר בשקרים. חומרה יתירה יש לייחס גם לעובדה שהנתבעת לא הביעה חרטה,
4 סירבה לפשט את ההליך, סירבה ליטול אחריות וניסתה להצדיק בדיעבד את הפרסומים. יש
5 לקחת גם בחשבון שהנתבעת הפרה צו שיפוטי שהורה לה למחוק את הפרסומים, דבר
6 שחדלה מלעשות.

7 31. יש לדחות את הטענה כי יש לראות בפרסומים כפרסום אחד. כשאדם מבצע שורה של
8 פרסומים נפרדים, אף אם בכל אחד מהם הוא חוזר על אותה דיבה (ולא כך פני הדברים
9 בעניינם), ניתן לחייבו בפיצוי ללא הוכחת נזק כמספר הפרסומים.

10

11

טענות הנתבעת

12

תמצית טענות הנתבעת היא כדלקמן:

13

32. אין לתובעת זכות עמידה להגשת התביעה. עמותת "אחים לנשק", שהוקמה ביום 14.6.23

14

פעלה חודשים בודדים. לאחר 7.10.23 שונו מטרותיה וכן שונה שמה מ"אחים לנשק" ל"אחים

15

ואחיות לישראל - חמ"ל אזרחי". בחודש ינואר 2024 נפתחה עמותה חדשה, היא התובעת,

16

בשם "אחים ואחיות לנשק - למען הדמוקרטיה", לשם קידום מטרת עמותת "אחים לנשק"

17

עובר ליום 7.10.23. התובעת נעדרת איפוא עילה לתבע בגין אמירות וביקורת על עמותת

18

"אחים לנשק" המקורית ואין בינה לבין הנתבעת כל יריבות.

19

33. המדובר בתביעת "השתקה" במטרה להלך אימים על הנתבעת, זאת, לאור פערי הכוחות בין

20

הצדדים, סכום התביעה, העדר עילה, השתקת שיח ציבורי, תוך שימוש לרעה בהליכי משפט

21

והכנסת מחלוקות פוליטיות לתוך מערכת בתי המשפט.

22

34. התובע היוו דמות ציבורית פוליטית, שפעל טרם ה-7 באוקטובר בעמותת "אחים לנשק"

23

ששמה לה למטרה להפיל את ממשלת הימין, תוך שימוש באלימות, הסתה לסרבנות, קריאה

24

למרי אזרחי ועוד.

25

35. לאור התנהלות התובע טרם ה-7 באוקטובר והמעשים שביצע בהיותו חלק מארגון פוליטי,

26

וכן בשל מידעים שהחלו לזרום בעניינו של הנאשם, הן בתקשורת והן על ידי חברי כנסת בהם

27

סגן השר אלמוג כהן, בדבר כניסתו לבסיס בתחילת המלחמה יחד עם התובע, שהציג תעודת

28

קצין וציין בפני הש"ג "הוא איתי", החלו רבים מהאזרחים להביע את דעתם ברשתות

29

החברתיות ואף להעביר ביקורת כלפי פעילים פוליטיים אלה. מדובר באזרחים שקולם לא

30

נשמע, ומנגד בתובעים שהייתה להם במה בערוצי התקשורת ובבמות קפולן.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

26 אפריל 2026

ת"א 62658-11-24

- 1 36. הנתבעת אינה משפיענית רשת, אין לה אלפי עוקבים וחב פרסומיה היו תגובות לנכתב על
2 ידי עמותת "אחים לנשק" ולא פוסטים שהעלתה אצלה בעמוד. מדובר באזרחית תמימה
3 שנתבעה על סכום מופרז, על ידי תובע שהינו דמות ציבורית פוליטית עליו הביעה דעה
4 וביקורת על דרך התנהלותו.
5 37. הוכח על ידי הנתבעת בסרטון שהוצג, כי התובע בעצמו טען כי "אנחנו מצליחים להשתיק
6 אותם".
7 38. בהתייחס לפרסום לפיו הכניס התובע את הנאשם לבסיס צבאי, הדברים נאמרו באופן חוזר
8 ונשנה על ידי סגן השר אלמוג כהן, שלדבריו ידע על כך כבר ממועד מעצרו של הנאשם.
9 לפיכך כבר אז החלו "להסתובב" ידיעות ברשתות ובערוצי התקשורת, לרבות בתוכנית של
10 איילה חסון ובערוץ 14, משם ניזונה הנתבעת.
11 39. לעניין הפרת צו איסור הפרסום, ביום 22.1.26 הותר לפרסם את שמו של הנאשם. כמו כן,
12 התובע לא הכחיש ואף הודה ששמו מצוין בכתב האישום. לפיכך, אין לייחס לנתבעת הפרת
13 צו איסור פרסום כלשהו.
14 40. לעניין הפרת הפרטיות הנטענת, התמונות שנלקחו צולמו ממסך הטלוויזיה בו התראיין
15 התובע במסגרת פעילותו הפוליטית.

תשובת התובעים

- 16
17
18 התובעים הגישו תשובה לטענות הנתבעת שעיקריה הם כדלקמן:
19 41. אין בסיכומי הנתבעת הגנה מפני התביעה ונראה כי היא זנחה את כל טענות ההגנה מכוח
20 חוק איסור לשון הרע.
21 42. הנתבעת לא התמודדה עם השאלות העומדות להכרעה, ובראשן מהו הבסיס לטענות שהועלו
22 בפרסומים כנגד התובעים, ולא הניחה כל נימוק לדחיית התביעה.
23 43. טענת הנתבעת כי לעמותה אין זכות עמידה משום שזכות התביעה שייכת כביכול לעמותה
24 אחרת, נטענה לראשונה בסיכומים ומהווה הרחבת חזית אסורה. ממילא טענה זו משוללת
25 כל יסוד אף לגופו של עניין. הנתבעת פרסמה את הפרסומים החל מחודש ספטמבר 2024,
26 לאחר רישום התובעת כעמותה, כדין. לפיכך, במועד ביצוע הפרסומים הייתה התובעת
27 עמותה רשומה, קיימת ופעילה, ודי בכך כדי להקים לה זכות תביעה בגין הפרסומים.
28 44. הראיות שצירפה הנתבעת בהליך (הסרטונים והתמונות) אינן קבילות. הם לא נערכו וצולמו
29 על ידי הנתבעת, הם ערוכים באופן מגמתי, לא ברוח מקורם ואף מועד פרסומם, הם מהווים
30 עדות מפי שמועה, והם אינם רלוונטיים להוכחת איזו מההגנות הנטענות.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

26 אפריל 2026

ת"א 62658-11-24

- 1 45. הוכח כי עדותו של סגן השר אלמוג כהן לא נתמכה ולו בראשית ראייה. אין בעדותו כדי לסייע
2 לנתבעת להרים את הנטל להוכחת אמת בפרסום.
3 46. ממקרא כתב האישום לא ניתן להסיק קשר בין הנאשם בכתב האישום לבין מתקפת ה-7
4 באוקטובר, והאדם היחיד שלגביו עלו חשדות, הוא הנאשם עצמו ולא כל אדם אחר.
5 47. לא הוכחו יסודותיה של טענת הנתבעת ל"תביעת השתקה".
6

הראיות

- 7
8 48. מטעם התובעים הוגשו תצהירים והעידו מר איתן הרצל - המנהל הכללי בתובעת והתובע.
9 49. מטעם הנתבעת הוגשו תצהירים והעידו הנתבעת וסגן השר אלמוג כהן.
10

דין והכרעה

- 11
12 50. טרם שאדרש לשאלות לגופה של המחלוקת, אתייחס לטענה המקדמית של הנתבעת בדבר
13 העדר זכות עמידה לתובעת.
14

הטענה בדבר העדר זכות עמידה לתובעת

- 15
16 51. טענת הנתבעת בדבר העדר זכות עמידה לתובעת, מבוססת על הטענה כי הפרסומים
17 התייחסו לפעילותה והתנהלותה של עמותת "אחים לנשק" עובר ליום 7 באוקטובר, טרם
18 ייסודה של התובעת בחודש ינואר 2024.
19 52. כפי שיפורט להלן, דינה של טענה זו להדחות על הסף, לא כל שכן לגופם של דברים.
20 53. הטענה הועלתה על ידי הנתבעת לראשונה בסיכומים. אמנם, בכתב ההגנה ובתצהיר טענה
21 הנתבעת כי התובעת אינה בעלת זכות עמידה, אולם זאת מהטעם שהיא "ארגון המהווה
22 חבר בני אדם בלתי מסוים" (סעיף 10 לכתב ההגנה וסעיף 3 לתצהיר), ולא מהטעם שהעלתה
23 בסיכומיה, לפיו זכות התביעה בגין הפרסומים שייכת לעמותה אחרת. לפיכך, הטענה היא
24 בגדר הרחבת חזית אסורה, שאך בשל כך, אין להידרש לה.
25 54. ואולם גם לגופו של עניין אין יסוד לטענה זו:
26 התובעת הוקמה בחודש ינואר 2024. הפרסומים פורסמו החל מחודש ספטמבר 2024, כ-8
27 חודשים לאחר הקמת התובעת, כשנטען על ידי הנתבעת עצמה, כי התובעת הינה ממשיכת
28 פעילותה של עמותת "אחים לנשק" המקורית, שבעת ביצוע הפרסומים כבר לא הייתה קיימת
29 בשמה המקורי, לאחר ששונה שמה לעמותת אחים ואחיות לנשק- החמ"ל האזרחי ושנו אף
30 מטרתיה.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

26 אפריל 2026

ת"א 62658-11-24

1 55. כמו כן, הנתבעת עשתה שימוש בשם "אחים לנשק", פרסמה תמונות של התובע לבוש
2 בחולצה הנשא את הלוגו "אחים לנשק", וזאת מבלי שהבחינה בעצמה בין העמותות.
3 56. השם המוכר והידוע הוא "אחים לנשק". בהיות התובעת העמותה הרלוונטית בעת ביצוע
4 הפרסומים, ולאור הטענות כלפי מי ממיסדיה והמזוהה עימה, קיימת לה זכות עמידה להגשת
5 התביעה (ראו לענין זה גם ת.א (מחוזי י-ם) 1999/86 ח"כ אלוני נ' שבועון "המחנה
6 החרדי" (נבו, 5.9.1990)).
7 57. לאור האמור, נדחית הטענה כי התובעת נעדרת זכות עמידה.
8

האם יש בפרסומים משום לשון הרע?

9
10 58. על מנת להקים אחריות בגין לשון הרע על הנפגע להוכיח "פרסום" כהגדרתו בסעיף 2 לחוק
11 לשון הרע שיש בו משום "לשון הרע", כהגדרתו בסעיף 1 לחוק לשון הרע (ראו למשל: ע"א
12 751/10 פלוני נ' ד"ר אילנה דיין-אורבך, פ"ד סה (3) 369 (להלן: "עניין אילנה דיין"); ע"א
13 4534/02 רשת שוקן בע"מ נ' אילון לוני הרציקוביץ, פ"ד נח(3) 558).
14 59. אין מחלוקת כי פרסום ברשת החברתית "טוויטר", המגיע לעוקבים רבים, עונה על הגדרת
15 "פרסום" בסעיף 2 לחוק לשון הרע. הנתבעת אף לא הכחישה שהפרסומים הועלו על ידה.
16 60. "לשון הרע" מוגדרת בסעיף 1 לחוק לשון הרע כדלקמן:

"לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול -

18 (1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם;

19 (2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;

20 (3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח

21 ידו או במקצועו;

22 (4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו המינית או

23 מוגבלותו".

24 61. המבחן לבחינת קיומה של לשון הרע הוא אובייקטיבי, הבוחן את האופן שבו האדם הרגיל
25 היה מבין את הפרסום. לפיכך, לא הכוונה שמאחורי הפרסום היא שמצביעה על קיומה של
26 לשון הרע, אלא המסר אותו היא מותירה בעיני האדם שנחשף לפרסום. הפרסום נבחן לא
27 רק על סמך המילים המדויקות שבהן השתמש המפרסם, אלא גם אל מול הנסיבות החיצוניות
28 האופפות את הפרסום. כמו כן, קיומה של לשון הרע נבחן במנותק משאלת אמיתות תוכן
29 הפרסום. פרסום יכול שיהיה אמת, ועדיין אם יש בו כדי להשפיל או לבזות - הוא ייחשב ללשון
30 הרע (ראו פסק הדין בעניין אילנה דיין).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

26 אפריל 2026

ת"א 62658-11-24

62. בענייננו, הפרסומים כוללים שימוש בביטויים משפילים ומבזים. כך, הנתבעת מכנה את התובעים "בוגדים", "חצחים" "מתועבים", מכנה את התובע "אפס". המשמעות המיידית העולה אצל הקורא הסביר מהפרסומים היא, כי התובעים בגדו במדינה, סייעו למרגל ובשל מעשיהם נרצחו חטופים.

63. יתירה מכך, הנתבעת מייחסת לתובעים ביצוע מעשים פליליים של בגידה וריגול, המהווה כשלעצמה לשון הרע (ע"א (תל-אביב) 52910-09-12 הולצמן נ' שפטל (נבו, 29.10.2013)). הנתבעת חזרה על כך בעדותה וטענה כי התובעים "מבצעים מספר של עבירות פליליות" (עמ' 35 לפרוטוקול שו' 15-16), על אף שהודתה שאף אחד מהתובעים לא נחשד, נחקר, או נאשם בעבירה פלילית כלשהי (עמ' 37 לפרוטוקול שו' 10-15).

64. לפיכך, לא יכולה להיות מחלוקת כי הפרסומים הינם בגדר "לשון הרע".

65. על רקע המסקנה האמורה, יש לבחון האם עומדת לנתבעת איזה מההגנות הקבועות בחוק לשון הרע.

הגנת "אמת בפרסום"

66. סעיף 14 לחוק לשון הרע קובע:

"במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה שהדבר שפורסם היה אמת והיה בפרסום ענין לציבור, ובלבד שהפרסום לא חרג מתחום הדרוש לאותו ענין; הגנה זו לא תישלל בשל כך בלבד שלא הוכחה אמיתותו של פרט לזוואי שאין בו פגיעה של ממש".

67. בהתאם לכך, נדרשת הוכחתם של שני יסודות מצטברים. האחד הוא, כי הפרסום המהווה לשון הרע היה אמת, והשני, כי מתקיים ענין ציבורי בנוגע לאותו פרסום. על הנתבעת מוטל הנטל להוכיח את אמיתות הפרסום (ראו "עניין אילנה דיין", פסקאות 89-90).

68. הנתבעת טענה כי התבססה בפרסומיה על כתב האישום שהוגש בפרשת הריגול, על דברי סגן השר אלמוג כהן ביחס לפרשה זו, ובעדותה טענה כי תוכן הפרסומים נודע לה גם מתוכניות טלוויזיה אחרות.

69. מעיון בכתב האישום שהותר לפרסום (נספח 4 לתצהיר הנתבעת) עולה כי בסעיף 10 לכתב האישום נכתב: **"בהמשך היום פגש הנאשם ב___ או ___ (להלן: "א" או ___) ונסע עימו לפיקוד ____. השניים הגיעו בשעה 15:45 או בסמוך לכך, בכניסה הציג הנאשם רישיון נהיגה ואו___ הציג תעודת קצין והשניים נכנסו יחדיו."**

שמו של התובע אינו מוזכר בכתב האישום שהותר לפרסום. מעבר לכך, לא ניתן ללמוד מכתב האישום כי קיים קשר מוקדם בין התובע לבין הנאשם, או כי התובע קשור לאותה פרשיית

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

26 אפריל 2026

ת"א 62658-11-24

- 1 ריגול נטענת. עובדה היא כי כתב האישום לא הוגש גם כנגד התובע, דבר שהיה ידוע היטב
2 לנתבעת, מעיון בכתב האישום.
- 3 ממילא אף לא עולה מכתב האישום, כי פועלו של התובע מנע כניסה של כוחות להציל
4 חטופים, ובכלל זה בני משפחת ביבס ז"ל, כמיוחס לו בפרסומים.
- 5 70. כאמור, הנתבעת טענה בכתב ההגנה (סעיף 10) ובתצהירה (סעיף 13), כי התבססה גם על
6 דברי סגן השר אלמוג כהן, שטען כי התובע אמר לחייל בשער פיקוד הדרום לגבי הנאשם -
7 "הוא איתי". במהלך עדותה, טענה הנתבעת כי דברי סגן השר נאמרו במסגרת תוכנית "זמן
8 אמת" (עמ' 42 לפרוטוקול שו' 15). הנתבעת הודתה שלא צירפה את התוכנית כראיה (עמ'
9 42 לפרוטוקול שו' 20), ועל כן, היא אינה חלק ממסכת הראיות בתיק. כמו כן, התוכנית
10 המדוברת שודרה כחודשיים לאחר הפרסומים (עמ' 43 לפרוטוקול שו' 5-4), ולכן ממילא לא
11 יכולה הייתה הנתבעת להסתמך עליה.
- 12 71. לכך יש להוסיף, כי סגן השר הודה בחקירתו כי המידע שבידו הוא עדות שמועה בלבד, וכי
13 אין ברשותו ראיות המוכיחות את טענתו (עמ' 20 לפרוטוקול שו' 26-22 ועמ' 23 שו' 4).
14 הדברים עולים גם מפסק דינו של בית המשפט העליון בעתירה שהגיש סגן השר לבג"צ (בג"צ
15 4796/24 ח"כ אלמוג כהן נ' היועצת המשפטית לממשלה, נבו, (9.12.2024)), במסגרתו
16 נדחתה עתירתו להורות לרשויות התביעה להגיש כתבי אישום נגד גורמים שונים, שלטענתו
17 היו שותפים לביצוע עבירות הריגול הנטענות, ונקבע כי "העותר לא מספק תימוכין כלשהם
18 לטענות חמורות אלו...ראיות אלה של העותר - יסודן בסברות בעלמא, מבלי שחומרי
19 החקירה מצויים לנגד עיניו ואין בכוחן להרים ולו ראשית מן הנטל המוטל עליו בנדון" (ס'
20 9 לפסה"ד).
- 21 72. במצב דברים זה, הישענות הנתבעת על דברי סגן השר לא מקנה לה כל הגנה.
- 22 73. בעדותה טענה הנתבעת כי המידע התקבל מתוכניות טלוויזיה של איילה חסון ושמעון ריקלין
23 (עמ' 42 לפרוטוקול שו' 24-23), אלא שכפי שהודתה הנתבעת, גם תוכניות אלו לא צרפו
24 על ידה כראיה (עמ' 43 לפרוטוקול שו' 7-6).
- 25 74. לכך יש להוסיף, כי כיום כבר ברור שלא היה כל אמת בפרסום, לאחר שהנאשם זוכה
26 מהאישומים כנגדו, תוך שנקבע שהוא אינו בר עונשין מחמת סייג לאחריות פלילית בשל אי
27 שפיות הדעת.
- 28 75. במסוף, טענת הנתבעת כי קיים קשר בין התובעים לבין מתקפת ה-7 באוקטובר, שבה נרצחו
29 מאות רבות ומאות נחטפו, אף היא לא הוכחה. הנתבעת הודתה בעדותה כי אין לה כל ראייה
30 לתמיכה בטענה זו, ולמעשה המדובר בפרשנות שלה לאירועים (עמ' 37 לפרוטוקול שו' 19).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

26 אפריל 2026

ת"א 62658-11-24

76. המסקנה הנובעת מכל האמור לעיל היא, שהנתבעת לא הוכיחה כי היה אמת פרסום. לפיכך, ובהיותם של התנאים תנאים מצטברים, לא מוקנית לנתבעת הגנה בהתאם להוראות סעיף 14 לחוק לשון הרע, וזאת אף אם קיים עניין ציבורי בנוגע לפרסומים.

הגנת תום הלב

77. סעיף 15 לחוק לשון הרע מעניק לנתבע הגנה בהתקיים שני תנאים מצטברים: תום לב וקיומה של אחת הנסיבות שנקבעו בסעיף.

78. סעיף 16(ב) לחוק לשון הרע קובע חזקות לפיהן הפרסום נעשה שלא בתום לב על ידי הנתבע אם "**(1) הדבר שפורסם לא היה אמת והוא לא האמין באמיתותו (2) "הדבר שפורסם לא היה אמת והוא לא נקט לפני הפרסום אמצעים סבירים להיווכח אם אמת הוא אם לא"**.

79. בענייננו, הודתה הנתבעת כי כתב האישום היה בידיה טרם הפרסומים וטענה כי התבססה רק עליו (עמ' 46 לפרוטוקול ש' 3). כאמור, למעט העובדה כי התובע והנאשם נכסנו יחדיו לבסיס הצבאי, אין בכתב האישום כל התייחסות לאותן "עובדות" שהופיעו בפרסומי הנתבעת לפיהן לתובע, היה, כביכול, קשר לאותו נאשם, או למעשיו, או שפעולותיו מנעו כניסה קרקעית לעזה וגרמו למותם של חטופים. לפיכך, ככל שהנתבעת התבססה על כתב האישום, היא ידעה כי אין אמת באותן האשמות בהן האשימה את התובע. כפי שפורט לעיל, הנתבעת הודתה שאין בידה ראיות לאמור בפרסומיה, וממילא לא טענה כי נקטה בכל אמצעי על מנת להיווכח אם הפרסומים הם אמת, אם לאו.

80. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 16(ב) הנ"ל, חזקה כי פרסומי הנתבעת נעשו שלא בתום לב, ודי בכך על מנת לקבוע כי לא מוקנית לה הגנה מכוח סעיף 15 לחוק לשון הרע.

81. אף נניח כי הנתבעת פעלה בתום לב (וכאמור, אין זה כך), לא הוכיחה הנתבעת קיומה של אחת הנסיבות שנקבעו בסעיף 15 המקנות לה הגנה.

82. החלופה הרלוונטית לענייננו היא זו הקבועה בסעיף 15(4) לחוק לשון הרע, הקובע כי:

"במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה אם הנאשם או הנתבע

עשה את הפרסום בתום לב באחת הנסיבות האלו:

(4) הפרסום היה הבעת דעה על התנהגות הנפגע בתפקיד שיפוטי, רשמי או ציבורי,

בשירות ציבורי או בקשר לענין ציבורי, או על אפיו, עברו, מעשיו או דעותיו של הנפגע

במידה שהם נתגלו באותה התנהגות";

83. בענייננו, התובע אינו איש ציבור, אולם הסעיף קובע הגנה גם לפרסום שהוא הבעת דעה על

התנהגות בקשר לענין ציבורי. נוכח העובדה כי מטרת הקמת התובעת, כטענתה בסעיף 2

לכתב התביעה הינה "**למחות בדרכים דמוקרטיות על ההפיכה המשטרית המתקראת על**

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

26 אפריל 2026

ת"א 62658-11-24

1 ידי יוזמיה "הרפורמה המשפטית..." ולאור העניין הציבורי שיש מטבע הדברים בפרשת
2 הריגול, הרי שניתן לקבוע כי הפרסומים מגלים עניין ציבורי.
3 84. ברע"א 817/23 עמותת חוזה חדש נ' זוהר (נב, 30.5.2023) (להלן: "עמותת חוזה חדש")
4 עמד בית המשפט העליון על ההבחנה בין פרסום עובדה, לבין פרסום שהוא הבעת דעה.
5 לדבריו:

6 "ככלל, עובדה עניינה בנתונים אובייקטיביים, בתיאור מציאות מסוימת; היא יכולה
7 להיות אמיתית או שקרית, וניתן לאששה או להפריכה...."

8 דעה, לעומת זאת, היא התרשמות סובייקטיבית, והיא אינה נכנסת לתבניות נוקשות
9 של אמת ושל שקר. דעה עשויה להיות משכנעת, סבירה, הגיונית, וכן גם להפך...."

10 85. על מנת להבחין בין עובדה לדעה, קבע בית המשפט העליון בעניין עמותת חוזה חדש כי:

11 "יש להרכיב את משקפיו של 'האדם הרגיל': "מה שקובע לעניין ההבחנה [בין דעה
12 לעובדה] הוא האופן שבו הדברים נתפסים על ידי האדם הסביר הקולט אותם:
13 כמסקנה אישית-סובייקטיבית של המפרסם או כנתון עובדתי המתאר את המציאות"
14 (גנאים, קרמניצר ושנור, עמוד 91; להרחבה נוספת ראו את מכלול הדיון שם,
15 בעמודים 90-92)."

16 86. עיון בפרסומים מעלה, כי אין המדובר בהבעת דעה של הנתבעת אלא בתיאור וקביעת
17 עובדות, תוך "חוס לתובע מעשים של קשירת קשר עם הנאשם והכנסתו "לקודש הקודשים",
18 שמנעה כניסת כוחות קרקעית על מנת להציל חטופים (ראו למשל: פרסומים במוצגים 4-7).
19 87. לפיכך, לא עלה בידי הנתבעת להוכיח כי חלה בעניינה ההגנה הקבועה בסעיף 15(4) לחוק
20 לשון הרע.

הטענה ל"תביעת השתקה"

23 88. לטענת הנתבעת, התביעה הינה תביעה מסוג "תביעת השתקה".

24 89. ברע"א 1954/24 נתנאל וקנין נ' קיבוץ ניר דוד- אגודה שיתופית (נב, 7.1.2025) (להלן:

25 "עניין וקנין"), נדונה בהרחבה סוגיית התביעה המכונה "תביעת השתקה"

26 (SLAPP-Strategic Lawsuits Against Public Participation).

27 90. המדובר בתביעות במסגרתן עושים בעלי כוח וממון שימוש בתביעות משפטיות לשם השתקת

28 שיח ציבורי ובקורת המופנים כלפיהם, כך שללא תלות בתוצאתן של התביעות, הרי שכבר

29 עצם החשיפה להליכים משפטיים, שהם לחוב תביעות לשון הרע, יש בה כדי להטיל הוצאות

30 כבדות על הנתבעים ובכך ליצור "אפקט מצנן" ולהרתיע מפני נטילת חלק בשיח הציבורי

31 והשמעת ביקורת.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

26 אפריל 2026

ת"א 62658-11-24

91. בית המשפט העליון בפסק הדין **בעניין וקנין הנ"ל**, עמד על המאפיינים לשם סיווגה של תביעה כ"תביעת השתקה". בין המאפיינים שמנה: פערי הכוחות בין הצדדים - תובע הנהנה ממשאבים כספיים ומנגישות נוחה לשירותים משפטיים; עילת תביעה חסרת יסוד או עילת תביעה גבולית; סכום תביעה מופרז ונטול בסיס; ברירת נתבעים בעייתית ונטולת הצדקה; ותקיפת פרסומים שיש בהם עניין ציבורי או שנוגעים לאינטרס ציבורי. אין מדובר בתנאים מצטברים וברשימה סגורה. ככל שיתקיימו יותר תנאים, כך תגבר הנטייה לסווגה של תביעה כתביעת השתקה.
92. בענייננו, לא מצאתי כי המטרה לשמה הוגשה התביעה היא השתקת הנתבעת.
93. טענת הנתבעת לפערי כוחות נשענת בעיקר על נגישות התובעים לתקשורת. כך בסעיף 23 לסיכומים מצינת הנתבעת: **"בסופו של יום מדובר באזרחים אשר קולם לא נשמע אבל מנגד התובע וחבריו שהיו פעילים עימו בעמותה "אחים לנשק" דאז, הייתה להם במה בערוצי החדשות, בתוכניות השונות, במות ענק בקפלן..."** ולא בפערי כוחות הנתבעים מנגישות לבתי משפט. בעידן הרשתות החברתיות, קיימת לכל אזרח מן השורה נגישות בלתי אמצעית ולא מבטלת לאמצעי תקשורת בתפוצה רחבה, והראיה היא, פרסומיה הענפים של הנתבעת ברשתות החברתיות. לפיכך, לא ניתן לומר שיש לתובעים עדיפות על פני הנתבעת בעניין זה. כמו כן, הנתבעת טענה בעצמה בסעיף 28 לכתב ההגנה ובסעיף 17 לתצהירה, כי התובעת אינה נהנית מתרומות כלל, כך שאף לשיטתה, לא קיים פער כספי בינה לבין התובעת המקנה לה נגישות טובה יותר לבתי המשפט.
94. עילת התביעה אינה חסרת יסוד או גבולית. כפי שפורט לעיל, הפרסומים כוללים שימוש בביטויים העונים על הגדרת "לשון הרע", כאמור בסעיף 1 לחוק לשון הרע. כמו כן, הפרסומים מייחסים לתובעים ביצוע מעשים פליליים חמורים של ריגול ובגידה במדינה, שלא הוכחו, וכאמור לעיל, הנתבעת לא הוכיחה כי עומדת לה כל הגנה מפני התביעה. לפיכך, אין המדובר בתביעה חסרת יסוד או גבולית שתכליתה השתקה של הנתבעת.
95. אמנם המדובר בפרסומים שיש בהם עניין ציבורי, ואף סכומה של התביעה ניכר, אולם יש לזכור כי מדובר בעשרה פרסומים, שימוש בתמונות של התובע והצמדתם לעמוד הנתבעת ברשת החברתית, זאת תוך שהנתבעת גילתה אדישות לפגיעה בתובעים, ובעיקר בתובע, לו ייחסה ביצוע מעשים פליליים, מבלי שיש בידיה כל הוכחות לכך. בשים לב שעסקין בתביעה מבוססת, העובדה כי נתבע סכום גבוה וכי יש בפרסומים עניין ציבורי, אינם מצדיקים את דחייתה מטעמים של תביעת השתקה, וממילא סכום הפיצוי נתון לשיקול דעת בית המשפט.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

26 אפריל 2026

ת"א 62658-11-24

96. כמו כן, אף אם הוכח שהתובע בעצמו התבטא בעבר כי "אנחנו מצליחים להשתיק אותם", אין באמירה זו כדי ללמד כי תביעה זו, שהיא כאמור, תביעה מבוססת, הינה מסוג תביעת השתקה.

97. יש לזכור גם כי טרם הגשת התביעה שלחו התובעים לנתבעת מכתב התראה ודרשו ממנה להסיר את הפרסומים ולחסוך ניהול הליך משפטי, אך הנתבעת בחרה שלא להתייחס כלל למכתב ההתראה.

98. לפיכך, בהתחשב בכלל נסיבות העניין, מצאתי לדחות את הטענה כי המדובר בתביעת השתקה.

הטענה לפגיעה בפרטיות

99. לטענת התובע, פרסום תמונתו לצד הפרסומים פגעה בפרטיותו, כאמור בסעיף 2(4) לחוק הגנת הפרטיות, הקובע כי:

"פגיעה בפרטיות היא אחת מאלה:

(4) פרסום תצלומו של אדם ברבים בניסיונות שבהן עלול הפרסום להשפילו או לבזותו;"

100. בית המשפט העליון קבע ביחס לסעיף 2(4) לחוק הגנת הפרטיות כי יש לבחון האם בתצלום עצמו יש פוטנציאל להשפלה או לעג, להבדיל מנסיבות פרסומו (רע"פ 9818/01 **שמעון ביטון נ' ציון סולטן**, פ"ד נט (6) 554).

101. בענייננו, לטענת הנתבעת, שלא נסתרה, צולמה התמונה ממסך טלוויזיה בו התראיין התובע. התובע אינו טוען כי התמונה כשלעצמה מבזה או משפילה אותו. טענתו היא כי צירוף התמונה לפרסומים פגעה בפרטיותו.

102. כאמור, עצם הפירסום בצירוף התמונה, שאינה כשלעצמה מבזה או משפילה את התובע, אין בו כדי לפגוע בפרטיותו של התובע במובנו של סעיף 2(4) לחוק.

103. מה גם, שהתביעה הוגשה בהתבסס על ההוראות המעניקות פיצויים ללא הוכחת נזק, הן מכוח סעיף 7 לחוק איסור לשון הרע, הן מכוח סעיף 29 לחוק הגנת הפרטיות, וכבר נקבע כי כאשר הנזק שנגרם כתוצאה מאותן עילות הוא בעיקרו אותו נזק, אזי זכאי התובע לפסיקת פיצוי ללא הוכחת נזק, פעם אחת בלבד (ראו: שנהר, **דיני לשון הרע** (מהדורה שניה, 2024) בעמ' 807).

הפיצוי

104. התובעים עותרים לפיצוי ללא הוכחת נזק לפי סעיפים 7א(ב) ו-7א(ג) לחוק לשון הרע בסך של 140,000 ₪ לכל פרסום, ובסך הכל 1,400,000, לכל אחד. בנוסף, עותרים לפיצוי ללא הוכחת נזק מכוח חוק הגנת הפרטיות, אלא שטענה זו נדחתה, כאמור לעיל.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

26 אפריל 2026

ת"א 62658-11-24

- 1 105. לטענת הנתבעת, לאור סמיכות הפרסומים ותוכנם, יש לראות בפרסום פרסום אחד.
- 2 106. סעיף 7א(ד) לחוק לשון הרע קובע כי "**לא יקבל אדם פיצוי ללא הוכחת נזק, לפי סעיף זה,**
- 3 **בשל אותה לשון הרע, יותר מפעם אחת.**"
- 4 107. ברע"א 2855/20 **פלונית נ' פלוני** (נב, 6.10.2022) נקבעו שלושה מבחני עזר לצורך
- 5 הכרעה אם קיימת הצדקה לפסיקת פיצוי נפרד:
- 6 **המבחן הראשון בוחן את תוכן הפרסומים** - כאשר תוכן הפרסומים דומה, אך לא זהה,
- 7 תיבדק התוספת לפרסום החדש לעומת קודמו.
- 8 **המבחן השני בוחן את הזמן שחלף מפרסום לפרסום** - ככל שחלף זמן רב יותר, בין פרסום
- 9 אחד למשנהו, הנטייה תהיה לראות כל אחד מהפרסומים הללו, כפרסום נפרד, וכך להפך.
- 10 **המבחן השלישי בוחן את זהות הנמענים ביחס לכל אחד מהפרסומים** - כאשר מדובר
- 11 ברשתות חברתיות, נדרש לבחון באיזה עמוד או פורום פרסם כל אחד מהפרסומים, ומיהם
- 12 הגורמים שנחשפו להם. ככל שניתן להוכיח קיומה של שונות בין זהות הנמענים, מפרסום
- 13 לפרסום, הנטייה תהיה לראות כל אחד מהפרסומים, כפרסום נפרד, וכן להפך.
- 14 108. בחינת המקרה דגן בהתאם למבחני העזר הנ"ל, מובילה למסקנה כי יש להעדיף בעניין זה
- 15 את עמדת הנתבעת ולראות בפרסומים כפרסום אחד: הפרסומים בכללותם עוסקים בקשר
- 16 של התובעים לפרשת הריגול ובטענה כי היה בפועלם כדי לפגוע בשחרור חטופים ואין הבדל
- 17 מהותי ביניהם; מרבית הפרסומים פורסמו בפרק זמן של ארבעה ימים, חלקם באותו יום;
- 18 הפרסומים פורסמו כולם ברשת החברתית "טוויטר" ונחשפו להם אותם עוקבים של הנתבעת.
- 19 109. בהתאם להוראות סעיף 7א(ב) לחוק לשון הרע, בית המשפט רשאי לחייב את הנתבע לשלם
- 20 לנפגע פיצוי שלא יעלה על 50,000 ₪, ללא הוכחת נזק. ככל שיוכח כי לשון הרע פורסמה
- 21 בכוונה לפגוע, רשאי בית המשפט לפסוק פיצוי, בהתאם להוראות סעיף 7א(ג) לחוק לשון
- 22 הרע, שלא יעלה על כפל הפיצוי, כאמור בסעיף 7א(ב) הנ"ל. לסכומים יש להוסיף הפרשי
- 23 הצמדה, כאמור בסעיף 7א(ה) לחוק לשון הרע.
- 24 110. בענייננו, לאור קביעתי כי הנתבעת ידעה שאין בפרסומיה אמת, או למצער, לא טרחה לבדוק
- 25 אם יש בהם אמת, דעתי היא שהוכח כי הפרסומים פורסמו מתוך כוונה לפגוע. לפיכך, זכאים
- 26 התובעים לכפל פיצוי.

התוצאה

- 27
- 28
- 29 111. אשר על כל האמור לעיל, התביעה מתקבלת.
- 30 112. ניתן בזאת צו המורה לנתבעת להסיר באופן מיידי את כל הפרסומים, בכל פלטפורמה בה
- 31 פורסמו, וזאת ככל שלא עשתה כן בהתאם לצו שניתן ביום 26.5.25.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

26 אפריל 2026

ת"א 62658-11-24

1 113. הנתבעת תשלם לכל אחד מהתובעים פיצוי ללא הוכחת נזק בסך של 100,000 ₪ בתוספת
2 הפרשי הצמדה למדד, בסכומו העדכני בהתאם למנגנון הקבוע בסעיף 7א(ה) לחוק לשון הרע
3 (המדד הידוע במועד הגשת התביעה מול מדד חודש ספטמבר 1998), תוך 30 יום ממועד
4 קבלת פסק הדין. לסכום הפיצוי יתווספו הפרשי הצמדה וריבית כדין, ממועד הגשת התביעה
5 ועד לסכום התשלום בפועל.

6 114. הנתבעת תישא בהוצאות הנתבעים בסך של 50,000 ₪ תוך 30 יום ממועד קבלת פסק הדין,
7 שאם לא כן, ישא סכום זה הפרשי הצמדה וריבית כחוק, מהמועד שנועד לתשלום ועד למלוא
8 התשלום בפועל.

9 115. זכות ערעור לבית המשפט העליון כחוק.

10

11

ניתן היום, ט' אייר תשפ"ו, 26 אפריל 2026, בהעדר הצדדים.

12

יעקב שפירא, שופט בכיר

13

14